

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Mieczysława Kasprzaka.

(-) Władysław Teofil Bartoszewski; (-) Paweł Bejda; (-) Marek Biernacki; (-) Andrzej Grzyb; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Dariusz Klimczak; (-) Władysław Kosiniak-Kamysz; (-) Stefan Krajewski; (-) Dariusz Kurzawa; (-) Radosław Lubczyk; (-) Jan Łopata; (-) Mirosław Maliszewski; (-) Urszula Nowogórska; (-) Urszula Paślawska; (-) Krzysztof Paszyk; (-) Jacek Protasiewicz; (-) Ireneusz Raś; (-) Jarosław Rzepa; (-) Marek Sawicki; (-) Czesław Siekierski; (-) Jacek Tomczak; (-) Piotr Zgorzelski; (-) Zbigniew Ziejewski; (-) Bożena Żelazowska.

Ustawa
z dnia ..... 2022 r.
o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz o zmianie
niektórych innych ustaw

Art. 1

W ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 724.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Odległość, w której mogą być lokalizowane i budowane:

1) elektrownia wiatrowa – od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, oraz

2) budynek mieszkalny albo budynek o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa – od elektrowni wiatrowej

– jest nie mniejsza niż 500 metrów.

2) skreśla się art. 5;

Art. 2.

W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378 i 1383) wprowadza się następującą zmianę:

1) po art. 105a wprowadza się art. 105b w następującym brzmieniu:

„105b. 1. Środki zgromadzone na rachunku opłaty OZE mogą zostać przekazane gminom, na których obszarze zlokalizowane są instalacje odnawialnego źródła energii wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie, jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

2. Prezes URE przekazuje, do dnia 31 stycznia każdego roku kalendarzowego, operatorowi rozliczeń energii odnawialnej informację o gminach, o których mowa w ust. 1 ze wskazaniem mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 1 zlokalizowanych na terenie tych gmin w ubiegłym roku kalendarzowym.

3. W terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego operator rozliczeń energii odnawialnej przeprowadza analizę wysokości środków z tytułu opłaty OZE oraz z tytułu zwrotu dodatniego salda na zasadach określonych w art. 93 ust. 12:

1) zgromadzonych do dnia sporządzenia analizy;

2) spodziewanych w bieżącym i kolejnym roku kalendarzowym, biorąc pod uwagę:

a) wysokość opłaty OZE,

b) wyniki aukcji, o których mowa w art. 72 rozstrzygniętych w latach poprzedzających,

c) szacunki kształtowania się cen, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 3,

d) szacowane wypłaty w celu rozliczenia ujemnego salda w bieżącym i kolejnym roku kalendarzowym.

4. Jeżeli z wyników analizy, o której mowa w ust. 3 wynika, że kwota zgromadzonych i spodziewanych środków w bieżącym i kolejnym roku kalendarzowym przekracza o 40% szacowane wypłaty w celu rozliczenia ujemnego salda w tych latach kalendarzowych, nadwyżka dotycząca bieżącego roku kalendarzowego wypłacana jest gminom, o których mowa w ust. 2 w proporcji do mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia 31 stycznia kolejnego roku kalendarzowego.

5. O wynikach analizy, o której mowa w ust. 3 oraz planowanych kwotach wypłaty, o których mowa w ust. 4, operator rozliczeń energii odnawialnej informuje Prezesa URE w terminie do dnia 30 kwietnia.

6. Prezes URE sporządza wykaz gmin, które otrzymają wypłatę, o której mowa w ust. 3 i ogłasza ją w Biuletynie Informacji Publicznej URE w terminie do dnia 30 czerwca.”

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Uchwalenie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych z dnia 20 maja 2016r. wprowadziła tzw. zasadę „10H” czyli dziesięciokrotność wysokości elektrowni wiatrowej jako minimalną odległość nowej inwestycji od istniejących zabudowań mieszkalnych i form ochrony przyrody. Przepisy te doprowadziły do zatrzymania inwestycji w zakresie energii otrzymywanej z elektrowni wiatrowych.

Zgodnie z projektem wprowadzono zapisy dotyczące określenia minimalnej odległości, w jakiej dopuszczalne jest instalowanie turbin wiatrowych od gospodarstw domowych. Odległość, w której mogą być lokalizowane i budowane: 1) elektrownia wiatrowa – od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, oraz 2) budynek mieszkalny albo budynek o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa – od elektrowni wiatrowej – jest równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej (zasada 10H) mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatomy (całkowita wysokość elektrowni wiatrowej). Zasada ta obowiązuje również w przypadku instalowania turbin w pobliżu parków narodowych, krajobrazowych, rezerwatów oraz obszarów Natura 2000. W zależności od modelu, elektrownie wiatrowe liczą od 150 do 200 metrów wysokości, taka też jest wartość miary wykorzystywanej w przedmiotowych normach odległościowych do lokalizacji elektrowni wiatrowych, bądź też budynków mieszkalnych lub pełniących funkcję mieszaną. Określenie dopuszczalnej odległości w regulacji ustawowej ma charakter minimalny. W związku z powyższym niedopuszczalne jest lokalizowanie obiektów budowlanych w odległości mniejszej niż 10-krotność wysokości całkowitej, ale dopuszczalne są lokalizacje zarówno w odległości równej, jak i większej.

Powyższe przepisy okazały się szkodliwe w wytwarzaniu „zielonej energii”. Szczególnie odczuwalne w dobie wysokich cen za energię elektryczną. W ocenie wnioskodawców należy zliberalizować przepisy dotyczące zasady „10H” na rzecz wprowadzenia minimalnej odległości – 500 metrów. Proponuje się aby elektrownia wiatrowa – od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, oraz budynek mieszkalny albo budynek o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa – od elektrowni wiatrowej znajdowały się w odległości nie mniejszej niż 500 metrów.

Dodatkowo projektodawcy wprowadzają tzw. mechanizmu redystrybucji, który polegałby na przekazaniu części dodatniego salda generowanego przez projekty wiatrowe będące w aukcyjnym systemie wsparcia do gmin, na terenie których funkcjonują turbiny wiatrowe. Rozliczenie byłoby proporcjonalne do ilości mocy zainstalowanej – środki przeznaczone do redystrybucji dzielone byłby przez ilość MW mocy zainstalowanej w energetyce wiatrowej, dzięki czemu otrzymalibyśmy jednostkową kwotę wyrażoną w złotych/MWh. Opłata ta przeznaczona byłaby na walkę z ubóstwem energetycznym, budowę infrastruktury społecznej, w szczególności zlokalizowanej w bezpośrednim sąsiedztwie elektrowni wiatrowej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wpływa na budżet państwa.

Projekt ustawy pozytywnie wpływa na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy pozytywnie wpłynie na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Warszawa, 16 grudnia 2022 r.

BAS-WAPEiM-2395/22

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

SEJMU
DS. 1120.547.2022

16.12.2022

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Mieczysław Kasprzak)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

W art. 1 projektu proponuje się znowelizowanie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych¹, dalej jako „ustawa o inwestycjach”. Zmiana art. 4 ust. 1 ustawy o inwestycjach polega na ustaleniu, że odległość pomiędzy elektrownią wiatrową a budynkiem mieszkalnym albo budynkiem o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, ma wynosić nie mniej niż 500 metrów, a nie jak obecnie – być równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami. Ze zmianą tą łączy się propozycja uchylecia art. 5 ustawy o inwestycjach, który dotyczy obliczania odległości, o której mowa w art. 4 tej ustawy.

W art. 2 projektu proponuje się dodanie art. 105b w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii², dalej jako „ustawa o OZE”. Zgodnie z ust. 1 dodawanego artykułu środki zgromadzone na rachunku opłaty OZE będą mogły zostać przekazane gminom, na których obszarze zlokalizowane są instalacje odnawialnego źródła energii wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie, jeżeli nie spowoduje to niewykonania

¹ Dz. U. z 2021 r. poz. 724.

² Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, ze zm.

zobowiązań wynikających z ustawy o OZE oraz ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych³. Jeżeli z wyników analizy przeprowadzonej przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, będzie wynikało, że kwota zgromadzonych i spodziewanych środków w bieżącym i kolejnym roku kalendarzowym przekracza o 40% szacowane wypłaty w celu rozliczenia ujemnego salda w tych latach kalendarzowych, nadwyżka dotycząca bieżącego roku kalendarzowego ma być wypłacana gminom w proporcji do mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii w terminie do dnia 31 stycznia kolejnego roku kalendarzowego (art. 105b ust. 2-4 ustawy o OZE). O wynikach wskazanej wyżej analizy ma być informowany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, który będzie ogłaszał w Biuletynie Informacji Publicznej wykaz gmin otrzymujących wypłatę (art. 105b ust. 5 i 6 ustawy o OZE).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

W związku z przedmiotem opiniowanego projektu ustawy należy uwzględnić:

- art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), który określa cele polityki UE w dziedzinie energetyki; zgodnie z ust. 1 lit. c tego artykułu, w ramach ustanawiania lub funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz z uwzględnieniem potrzeby zachowania i poprawy stanu środowiska, polityka Unii w dziedzinie energetyki ma na celu, w duchu solidarności między państwami członkowskimi, wspieranie efektywności energetycznej i oszczędności energii, jak również rozwoju nowych i odnawialnych form energii;

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych⁴, dalej jako „dyrektywa 2018/2001”.

Zgodnie z art. 1 dyrektywy 2018/2001 ustanawia ona wspólne ramy dla promowania energii ze źródeł odnawialnych i określa wiążący unijny cel ogólny w odniesieniu do całkowitego udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w Unii Europejskiej w 2030 r., a także ustanawia zasady dotyczące m.in. wsparcia finansowego na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz dotyczące prosumpcji takiej energii elektrycznej i wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2018/2001 państwa członkowskie wspólnie zapewniają, aby udział energii ze źródeł odnawialnych w Unii w końcowym zużyciu energii brutto w 2030 r. wynosił co najmniej 32%. Aby wspólnie zrealizować wiążący ogólny cel unijny na 2030 r., państwa

³ Dz. U. z 2022 r. poz. 1050.

⁴ Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, s. 82.

członkowskie określają wkłady krajowe w swoich zintegrowanych planach krajowych w dziedzinie energii i klimatu zgodnie z art. 3-5 i 9-14 rozporządzenia (UE) 2018/1999⁵.

Zgodnie z art. 3 ust. 4 dyrektywy 2018/2001 od dnia 1 stycznia 2021 r. udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w każdym państwie członkowskim nie może być niższy niż udział bazowy wskazany w trzeciej kolumnie tabeli w części A załącznika I do tej dyrektywy. Państwa członkowskie wprowadzają konieczne środki w celu zapewnienia zgodności z tym poziomem bazowym. W przypadku Polski, zgodnie z załącznikiem I część A do dyrektywy 2018/2001, docelowy udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w 2020 r. wynosi 15%.

Zgodnie z art. 2 pkt 5 dyrektywy 2018/2001 „system wsparcia” oznacza każdy instrument, system lub mechanizm stosowany przez państwo członkowskie lub grupę państw członkowskich, który promuje wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych dzięki zmniejszeniu kosztów tej energii, zwiększeniu ceny, za którą można ją sprzedać, lub zwiększeniu – poprzez nałożenie obowiązku stosowania energii odnawialnej lub w inny sposób – jej nabywanej ilości, w tym m.in.: pomoc inwestycyjną, zwolnienia z podatków lub ulgi podatkowe, zwrot podatków, systemy wsparcia polegające na nałożeniu obowiązku stosowania energii odnawialnej, w tym również systemy posługujące się zielonymi certyfikatami, oraz systemy bezpośredniego wsparcia cen, w tym taryfy gwarantowane oraz wypłaty premii zmiennej albo stałej.

Art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 2018/2001 stanowią:

„1. W celu osiągnięcia lub przekroczenia unijnego celu określonego w art. 3 ust. 1 i wkładów każdego państwa członkowskiego w realizację tego celu określonych na poziomie krajowym w odniesieniu do rozpowszechniania energii odnawialnej państwa członkowskie mogą stosować systemy wsparcia.

2. Systemy wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych zapewniają zachęty na rzecz wprowadzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych na rynek energii elektrycznej w sposób rynkowy i reagujący na sytuację rynkową, przy unikaniu niepotrzebnych zakłóceń rynków energii elektrycznej i z uwzględnieniem ewentualnych kosztów włączenia do systemu oraz stabilności sieci.”.

---

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, s. 1).

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Dyrektywa 2018/2001 stanowi wersję przekształconą dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE⁶, dalej jako „dyrektywa 2009/28/WE”. Dyrektywa 2009/28/WE została wdrożona do polskiego porządku prawnego przede wszystkim na mocy ustawy o OZE oraz częściowo na mocy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne⁷.

3.1. Przepisy ustawy, które są przedmiotem art. 1 projektu, dotyczą zagadnień mających związek z wypełnieniem celów określonych obecnie w dyrektywie 2018/2001 (a poprzednio w dyrektywie 2009/28/WE⁸), gdyż wymogi związane z lokalizacją elektrowni wiatrowych mogą mieć wpływ na wielkość produkowanej w nich energii elektrycznej. Trzeba przy tym zaznaczyć, że postanowienia dyrektywy 2018/2001 nie określają w tym obszarze szczegółowych wymogów. W tym kontekście trzeba wskazać, że w ocenie Trybunału Sprawiedliwości państwa członkowskie dysponują zakresem uznania co do środków, które uznają za odpowiednie do osiągnięcia obowiązkowych krajowych celów ogólnych określonych w art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2009/28/WE w związku z załącznikiem I do tej dyrektywy⁹. Można przyjąć, że teza ta zachowuje aktualność w odniesieniu do art. 3 dyrektywy 2018/2001.

W świetle powyższego można uznać, że art. 1 projektu ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

3.2. Zawarta w art. 2 projektu propozycja dodania art. 105b w ustawie o OZE zakłada, że środki zgromadzone na rachunku opłaty OZE będą mogły być przekazywane gminom, na których obszarze zlokalizowane są instalacje odnawialnego źródła energii wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie, jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z ustawy o OZE oraz ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych. Proponowana regulacja powinna być oceniona w świetle postanowień dyrektywy 2018/2001 dotyczących systemów wsparcia, tzn. instrumentów, systemów lub mechanizmów stosowanych przez państwa członkowskie w celu promowania wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.

⁶ Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009 r., s. 16, ze zm.

⁷ Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, ze zm.

⁸ Zob. opinia Biura Analiz Sejmowych z dnia 23 lutego 2016 r. w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (BAS-WAPEiM-390/16).

⁹ Zob. wyroki Trybunału Sprawiedliwości: z 20 września 2017 r. w sprawach połączonych C-215/16, C-216/16, C-220/16 i C-221/16, *Elecdey Carcelen i in.*, pkt 31 i 32 oraz z 11 lipca 2019 r. w sprawach połączonych C-180/18, C-286/18 i C-287/18, *Agrenergy Srl i Fusignano Due Srl*, pkt 26 i 27.

Trzeba zauważyć, że dodawany art. 105b ustawy o OZE zostałby umieszczony w rozdziale 4 tej ustawy zatytułowanym „Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego oraz ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii”. Zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy o OZE operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę OZE, związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym. Opłatę OZE przeznacza się wyłącznie na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3 ustawy o OZE, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, kosztów działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106 ustawy o OZE, prowadzonej na podstawie ustawy o OZE oraz ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, oraz wydatków na pokrycie kosztów utrzymania, rozbudowy i modyfikacji internetowej platformy aukcyjnej, o których mowa w art. 78 ust. 7a ustawy o OZE.

Zgodnie z art. 105a ustawy o OZE środki zgromadzone na rachunku opłaty OZE mogą zostać przeznaczone na pokrycie niedoboru środków na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej¹⁰, jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z ustawy o OZE oraz ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych. Wykorzystane środki z rachunku opłaty OZE podlegają zwrotowi w pełnej wysokości na ten rachunek.

W świetle przywołanych przepisów ustawy o OZE można uznać, że opłata OZE stanowi jeden z elementów systemu wsparcia w rozumieniu dyrektywy 2018/2001. Trzeba przy tym odnotować, że dyrektywa ta nie nakłada na państwa członkowskie obowiązków określających szczegółowe rozwiązania w ramach systemu wsparcia. Oznacza, że przepisy dotyczące opłaty OZE mogą być modyfikowane, z tym że powinny one realizować cel, jakim jest promowanie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że projektowany art. 105b w ustawie o OZE zawiera zastrzeżenie, że środki zgromadzone na rachunku opłaty OZE mogą być przekazywane gminom, na których obszarze zlokalizowane są instalacje odnawialnego źródła energii wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie, jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z ustawy o OZE

---

¹⁰ Dz. U. z 2022 r. poz. 311.

oraz ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

Dodatkowo trzeba wskazać, że w uzasadnieniu do projektu ustawy stwierdzono, że opłata OZE (w części przekazywanej gminom) „przeznaczona byłaby na walkę z ubóstwem energetycznym, budowę infrastruktury społecznej, w szczególności zlokalizowanej w bezpośrednim sąsiedztwie elektrowni wiatrowej”. Nie wynika to jednak z projektowanych przepisów art. 105b ustawy o OZE. Wydaje się, że kwestia ta powinna być w nich doprecyzowana, aby środki pochodzące z opłaty OZE nie mogły być przeznaczone przez gminy na cele inne niż związane z promowaniem wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.

Wobec powyższego można uznać, że art. 2 projektu może budzić wątpliwości co do zgodności z art. 4 dyrektywy 2018/2001 w zakresie, w jakim nie sprecyzowano celu wydatkowania przez gminy środków z opłat OZE.

4. Konkluzja

Art. 2 poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw może nasuwać wątpliwości co do zgodności z art. 4 dyrektywy 2018/2001.

W pozostałym zakresie projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Dyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Sobolewski

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 16 grudnia 2022 r.

BAS-WAPEiM-2396/22

SECRETARIAT Z-CY SZEFKA KS
DS.1120.647.2022(2)
Data wpływu 16.12.2022

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie

stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Mieczysław Kasprzak) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

W art. 1 projektu proponuje się znowelizowanie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych¹, dalej jako „ustawa o inwestycjach”. Zmiana art. 4 ust. 1 ustawy o inwestycjach polega na ustaleniu, że odległość pomiędzy elektrownią wiatrową a budynkiem mieszkalnym albo budynkiem o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, ma wynosić nie mniej niż 500 metrów, a nie jak obecnie – być równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami. Ze zmianą tą łączy się propozycja uchylecia art. 5 ustawy o inwestycjach, który dotyczy obliczania odległości, o której mowa w art. 4 tej ustawy.

W art. 2 projektu proponuje się dodanie art. 105b w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii², dalej jako „ustawa o OZE”. Zgodnie z ust. 1 dodawanego artykułu środki zgromadzone na rachunku opłaty OZE będą mogły zostać przekazane gminom, na których obszarze zlokalizowane są instalacje odnawialnego źródła energii wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie, jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z ustawy o OZE oraz ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich

¹ Dz. U. z 2021 r. poz. 724.

² Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, ze zm.

farmach wiatrowych³. Jeżeli z wyników analizy przeprowadzonej przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, będzie wynikało, że kwota zgromadzonych i spodziewanych środków w bieżącym i kolejnym roku kalendarzowym przekracza o 40% szacowane wypłaty w celu rozliczenia ujemnego salda w tych latach kalendarzowych, nadwyżka dotycząca bieżącego roku kalendarzowego ma być wypłacana gminom w proporcji do mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii w terminie do dnia 31 stycznia kolejnego roku kalendarzowego (art. 105b ust. 2-4 ustawy o OZE). O wynikach wskazanej wyżej analizy ma być informowany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, który będzie ogłaszał w Biuletynie Informacji Publicznej wykaz gmin otrzymujących wypłatę (art. 105b ust. 5 i 6 ustawy o OZE).

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE** w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych
Sobolewski
Przemysław Sobolewski

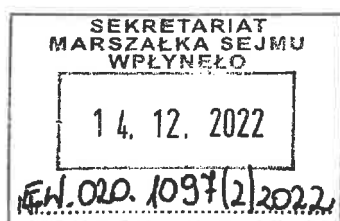
---

³ Dz. U. z 2022 r. poz. 1050.

Warszawa dnia 14 grudnia 2022 r.

Posel na Sejm RP

Mieczyslaw Kasprzak

Szanowna Pani

Elzbieta Witek

Marszałek Sejmu RP

Jako przedstawiciel wnioskodawców poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (EW-020-1097/22) dodatkowo przedstawiam uzupełnienie uzasadnienia.

Uzupełnienie uzasadnienia

Projekt ustawy nie powoduje negatywnych skutków dla budżetu państwa.

Projekt ustawy nie powoduje negatywnych skutków dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy nie wymaga wydania podstawowych aktów wykonawczych.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM

L. dz. SPS-WP.020.334.6, 2022

Data wpływu 14.12.2022r.

Ta wiadomość pochodzi od nadawcy zewnętrznego

Ta wiadomość pochodzi spoza Twojej organizacji.

Uwagi ZWRP do poselskiego projektu ustawy o zm. ustawy o zm. ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz o zm. niektórych innych ustaw

2 Attachments

image003.jpg kujawsko-pomorskie.doc zachodniopomorskie.pdf

Pan

Dariusz Salomończyk

Z-ca Szefa Kancelarii Sejmu

SEKRETARIAT Z-CY SZEFAS

L.dz. *DS.175.685.2022*

Data wpływu *30.12.2022*

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dn. 13 grudnia br. znak: EW.020.1097.22, w sprawie przedłożenia opinii do poselskiego projektu ustawy – o zm. ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz o zm. niektórych innych ustaw, Związek Województw w załączeniu przesyła uwagi otrzymane z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego i Zachodniopomorskiego.

Z poważaniem,
Jakub Mielczarek
Dyrektor Biura ZWRP

.....
Związek Województw RP
ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa
Phone +48(22) 831 14 41
Mobile +48 884 858 858
www.polskieregiony.pl

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. *SP-WP.020.334.2.2022*
Data wpływu *30.12.22*

Informujemy, iż Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej, szczegółowe informacje dotyczące sposobu przetwarzania danych osobowych znajdują się na stronie: www.polskieregiony.pl.
Pomyśl o środowisku zanim wydrukujesz tego e-maila.

Informacja o projekcie:

Tytuł	poselski projekt ustawy - zm. ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz o zm. niektórych innych ustaw (Koalicja Polska)
Projekt z dnia	

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP
Organizacja samorządowa	Związek Województw RP

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi
1.	Art. 4	Odległości lokalizowania elektrowni wiatrowych od terenów podlegających ochronie przed hałasem definiowanych zgodnie z art. 113 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556) powinna zależeć od mocy hałasu emitowanego przez elektrownie wiatrową a nie być ustalona na „sztywno” np.: elektrownie wiatrowe emitujące wyższy hałas powinny być lokalizowane w większej odległości od terenów podlegających ochronie przed hałasem. Wyznaczenie minimalnej, ustawowej odległości lokalizacji elektrowni wiatrowych od terenów podległych ochronie akustycznej powinny poprzedzić rzetelne analizy.	
2.	Art. 5	Określić metodykę wytyczania odległości między elektrownią wiatrową a budynkiem mieszkalnym. Brak zdefiniowania sposobu wytyczania odległości między elektrownią wiatrową a budynkiem mieszkalnym może skutkować tzw. „chaos informacyjny”	

Związek Województw RP
Zespół do spraw Energii, Klimatu i Środowiska
Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu
ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa

dotyczy: poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Koalicja Polska)

Uprzejmie informuję, że Województwo Zachodniopomorskie nie wnosi uwag do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Koalicja Polska).

Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego

Adres siedziby:

ul. Korsarzy 34, 70-540 Szczecin
tel.: (+48 91) 48 07 301, fax: (+48 91) 43 40 313

Adres korespondencyjny:

Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego
ul. Korsarzy 34, 70-540 Szczecin
www.wzp.pl

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Pionka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Tadeusz Chrzan
POWIAT JAROSŁAWSKI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁAŃCUCKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Marian Niemirski
POWIAT PRZYSUSKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Mirosław Czapła
POWIAT MALBORSKI

Jarosław Dudkowiak
POWIAT GŁOGOWSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Józef Matysiak
POWIAT RAWSKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Wojciech Palka
POWIAT KRAKOWSKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Joanna Potocka-Rak
POWIAT CIECHANOWSKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

Tomasz Tamborski
POWIAT KOŁOBRZESKI

Małgorzata Tudaj
POWIAT KĘDZIERZYŃSKO-KOZIELSKI

Mirosław Walicki
POWIAT GARWOLIŃSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Zdzisław Brezdeń
POWIAT OŁAWSKI

Andrzej Ciolek
POWIAT GOŁDAPSKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHELMIŃSKI

Krzysztof Nosal
POWIAT KALISKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

Waldemar Trełka
POWIAT RADOMSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/359/22

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. 815-wp.020.534.10.2022

Data wpływu 30.12.2022

SEKRETARIAT ZŁOY SZEFA KCS

L.dz. DS.175.689.2022

Data wpływu 30.12.2022

Szanowny Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z 13 grudnia 2022 r. w sprawie wydania opinii o projekcie ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (numer EW-020-1097/22, dalej jako „Projekt”), złożonego przez grupę posłów Klubu Parlamentarnego Koalicja Polska, przedstawiam stanowisko Związku Powiatów Polskich.

Związek Powiatów Polskich po raz kolejny pragnie zaznaczyć, jak przy każdej okazji prób nowelizacji „ustawy wiatrakowej”, że od początku popierał ideę uchwalenia przepisów jednoznacznie regulujących kwestie funkcjonowania elektrowni wiatrowych na terenie Polski. Nasza organizacja dostrzega wagę wprowadzania do systemu energetycznego Państwa kolejnych komponentów, zwłaszcza związanych z odnawialnymi źródłami energii, mając na uwadze kwestie klimatyczne, bezpieczeństwa energetycznego, otoczenie prawne oraz rozwój gospodarczy, w tym społeczności lokalnych i regionalnych. Ponadto, już w 2016 r. Związek Powiatów Polskich przedstawił opinię, w której dostrzegał ewentualne problemy jakie może przynieść uchwalenie obecnie obowiązującej ustawy. Wątpliwości budziły przede wszystkim wymogi tzw. zasady 10H, o której mowa jest także w uzasadnieniu przedmiotowego Projektu.

Dlatego, popierając wszelkie inicjatywy racjonalizujące obecny stan prawny dotyczący elektrowni wiatrowych, Związek Powiatów Polskich przedstawia następujące stanowisko.

Przedmiotowy Projekt zakłada likwidację zasady 10H i w jej miejsce ustanowienie reguły, zgodnie z którą minimalna odległość elektrowni od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja

mieszkaniowa (i odwrotnie) miałyby wynieść 500 m. Jednocześnie proponuje się likwidację normy (art. 5) ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (dalej także jako „Ustawa”), która określa jak należy obliczać minimalną odległość wskazując metodologię wyznaczania odcinków między elektrownią a granicą chronionych obszarów. Ponadto, posłowie proponują stworzenie mechanizmu przekazywania gminom dodatkowych środków finansowych z uwagi na umiejscowienie na ich terenie wiatraków, podług ilości mocy zainstalowanej.

Odległość 500 metrów między elektrowniami a zabudowaniami jest częstą propozycją, gdy mowa o potencjalnej nowelizacji ustawy. Wydaje się to rozsądnym kompromisem, jeżeli Państwo przyjęłoby sztywne, minimalne ramy odległościowe wyrażone w metrach. Przy czym z perspektywy samorządów, warto byłoby zostawić możliwość modyfikacji (zwiększenia minimalnej odległości) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Natomiast krytycznie należy odnieść się do potencjalnego uchylecia art. 5. Ustawa powinna zawierać normy, które przez określenie jakie punkty (linie, granice itp.) stanowią początek i koniec odcinka mającego spełniać kryterium odległości od elektrowni, pozwolą inwestorom i organom administracji na ustalanie prawidłowości potencjalnego posadowienia turbin w stosunku do obszaru lub miejsca chronionego. Wszystkie tegoroczne projekty nowelizacji Ustawy zakładały utrzymanie tego przepisu i ewentualnie jego nowelizację dopasowującą go do nowego brzmienia art. 4 określającego wymagane minimalne odległości. W naszej opinii jest to dużo lepsze rozwiązanie pod kątem legislacyjnym mając na uwadze stosowanie Ustawy. Uchylenie art. 5 może spowodować trudności interpretacyjne w tym, podstawowym dla inwestycji, zagadnieniu.

Popieramy także wszelkie inicjatywy, które mogą spowodować, że jednostki samorządu terytorialnego będą czerpać korzyści finansowe z funkcjonowania na ich terenie elektrowni wiatrowych. Przedłożony Projekt zakłada udział samorządów w systemie redystrybucji dodatniego salda generowanego przez projekty wiatrowe będące w aukcyjnym systemie wsparcia. Co do zasady wydaje się to krok w dobrym kierunku. Wskazujemy jednak, że proponowany system redystrybucji może być uznany za nieintuicyjny i trudny w stosowaniu, gdyż ma się opierać na analizach zgromadzonych i spodziewanych środków w bieżącym i kolejnym roku kalendarzowym, w tym szacunków kształtowania się giełdowych cen energii. Wydaje się, że lepiej byłoby posiadać komplet danych za konkretny rok i na podstawie tego dokonywać rozliczeń w roku następnym.

Pragniemy jednak zauważyć, że, jak wspomniano wyżej, w Sejmie znajdują się inne projekty dotyczące nowelizacji „ustawy wiatrakowej”. Tylko w tym roku zostały złożone aż cztery, którym formalnie nie nadano numeru druku. Znajduje się wśród nich rządowy projekt nowelizacji z lipca (nr EW-020-972/22). On również zakłada modyfikację zasady 10H oraz wyznaczeniu minimalnej odległości 500 m od linii zabudowań. Ostatnio opiniowany przez nas projekt o numerze EW-020-1077/22 zakłada natomiast limitację odległości wiatraków od zabudowań i siedzib ludzkich według poziomu generowanego hałasu. Swoją propozycję złożył także Senat (EW-020-966/22).

Niemniej, kolejny już projekt w zakresie elektrowni wiatrowych jednoznacznie wskazuje, że nadszedł czas na ostateczne rozstrzygnięcie w kwestii likwidacji lub daleko idącej modyfikacji „zasady 10H”.

ZPP proponuje, by wszystkie projekty były rozpatrywane wspólnie i została z nich wykształcona wspólna wersja nowelizacji, która pozwoli na odblokowanie potencjału inwestycyjnego w zakresie elektrowni wiatrowych przy zachowaniu bezpieczeństwa i komfortu okolicznych wspólnot lokalnych, a także miejscowej przyrody.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich
Andrzej Płonka